

[Christmas Møller.]

ærede Forsvarsminister aldeles ikke benytte til at sige, at der er lovgivet paa Finansloven fra vor Side.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det ærede Medlem finder, at det er en mægtig Indrømmelse af mig, at jeg vil sige, at det er at lovgive paa Finansloven, hvis man ikke giver de Bevillinger, en Lov forudsætter. Hvis jeg havde begyndt denne Diskussion med at sige, at jeg fandt Lovgivning paa Finansloven af det onde, saa vilde det have været en mægtig og værdifuld Indrømmelse. Men da Udgangspunktet netop er, at man bebrejder mig, at jeg ogsaa paa et andet Omraade agter at lovgive paa Finansloven, hvilket for det konservative Folkeparti er en Vederstyggelighed, saa kan jeg ikke se, at det betyder stort, om jeg giver en Indrømmelse paa dette Omraade. Men jeg vil gerne sige, at naar nu det ærede Medlem er kommet dertil at erkende, at de Konservative lovgav paa Finansloven i 1927—28, idet man ikke tog det, som skulde til i Henhold til Loven, saa synes jeg ikke, vi behøver at diskutere det mere.

Saa har jeg kun et eneste endnu, og jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at glemme det: Lad os faa den i højtidelige Vendinger affattede Skrivelse fra Forsvarsministeren i 1927; den vil være af mægtig Interesse, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har den og er parat til at komme med den, siden han vil bruge den som Argument mod mig i en Diskussion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Christmas Møller: Til den højtærede Forsvarsminister skal jeg sige, at jeg plejer ikke at glemme sligt. Jeg skal endvidere gøre den højtærede Forsvarsminister opmærksom paa, at det ikke for kyndige politisk interesserede er nogen Nyhed, at der foreligger en saadan Erklæring fra 1927.

Den højtærede Forsvarsminister har Uret i, at jeg har erkendt nogen Lovgivning paa Finansloven i 1927. Fuldkommen

Uret. Jeg har for 1928, da der forelaa et Forslag i Udvalget, sagt, at da fik vi ikke, hvad der i og for sig paa det Tidspunkt var paakrævet — og det er ikke en Erkendelse, jeg er kommet til i Dag, men det er en Erkendelse, som er gammel — men vi sagde da, at i 1929 maatte Bevillingerne være i Orden. Nu siger den højtærede Forsvarsminister, at der er den Forskel, at han erkender ikke, at det at lovgive paa Finansloven er af det onde. Det, der har den afgørende Interesse med Hensyn til Lovgivning paa Finansloven, kommer ikke frem i sin Renhed, naar alle fire Partier gaar ind for en Ting, men det, der har den afgørende Interesse, og det tror jeg ogsaa, Forsvarsministeren vil indrømme mig, er det Forhold, at Folketingets Fler-tal ønsker at benytte sin politiske Magtstilling til at søge at gennemtvinge, hvad det ikke kan faa gennemført i Landstinget. At den højtærede Forsvarsminister ikke anser dette for et Onde, behøvede han ikke at oplyse os om, men det gør jeg derimod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Vaccination mod Kopper, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 17. Februar. med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 4 af 8. Januar 1872 om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m.